

„Zene szemeimnek” (K. Cs.)

VÁLOGATÁS KERTÉSZ CSABA MŰVÉSZPORTRÉ-FOTÓ GYŰJTEMÉNYÉBŐL (I.)

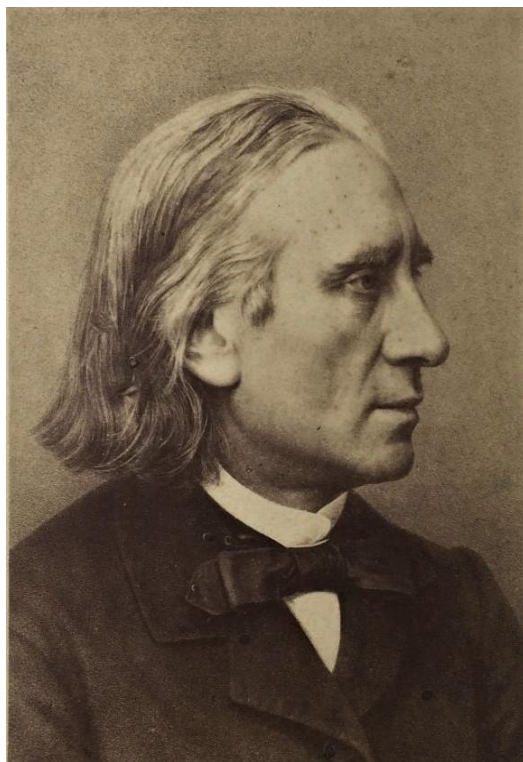
1.

Zongoraművészek

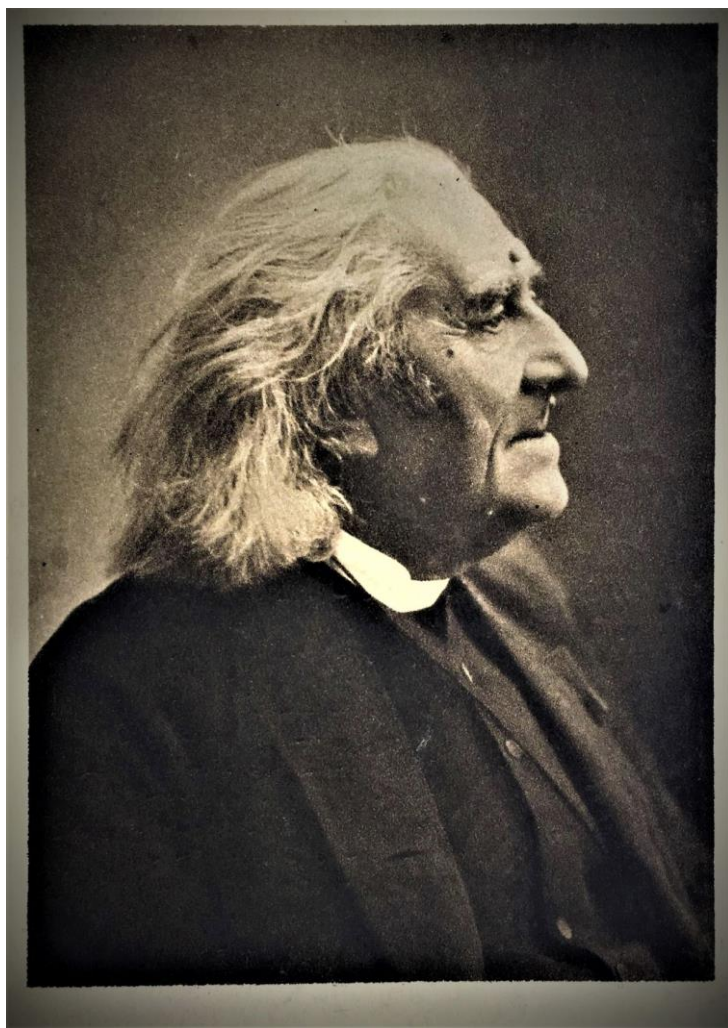
A művészekről készült portréfotókat nézve azon túl, hogy láthatjuk a művész arcát, ruházatát, vagy lakásának berendezését, személyes tárgyait, véleményünk lehet személyiségéről és egy kis korrajzot is kapunk. Kertész Csaba lenyűgöző gyűjteményének fotóin zeneszerzőket, karmestereket és hangszeres zeneművészeket bemutató portrék mellett koncerten készült felvételek is vannak. A legkiemelkedőbb darabok Molnár Edit 1960-as, 70-es években készült fotói. Ebben az időben a világ legismertebb zenészei, karmesterei léptek fel a Zeneakadémián.

LISZT FERENC

(Doborján, 1811. október 22. – Bayreuth, 1886. július 31.)
zeneszerző, zongoraművész, karmester és zenetanár.

(E.H. Schroeder felvétele)

(Ismeretlen művész alkotása)

Kaján Tibor karikatúrája

DOHNÁNYI ERNŐ

(Pozsony, 1877. július 27. – New York, 1960. február 9.)
zeneszerző, karmester, zongoraművész, zenepedagógus.

Dohnányi Ernő Berlinben
(Ismeretlen művész alkotása)

Dohnányi Ernő és családja
(Ismeretlen művész alkotása)

Dohnányi Ernő és felesége, Zachár Ilona
(Ismeretlen művész alkotása)

BARTÓK BÉLA

Nagyszentmiklós, 1881. március 25. – New York, New York, 1945. szeptember 26.)
posztumusz Kossuth-díjas zeneszerző, zongoraművész, népzenekutató, a közép-
európai népzene nagy gyűjtője, a Zeneakadémia tanára, és a 20. század egyik legjelentősebb
zeneszerzője.

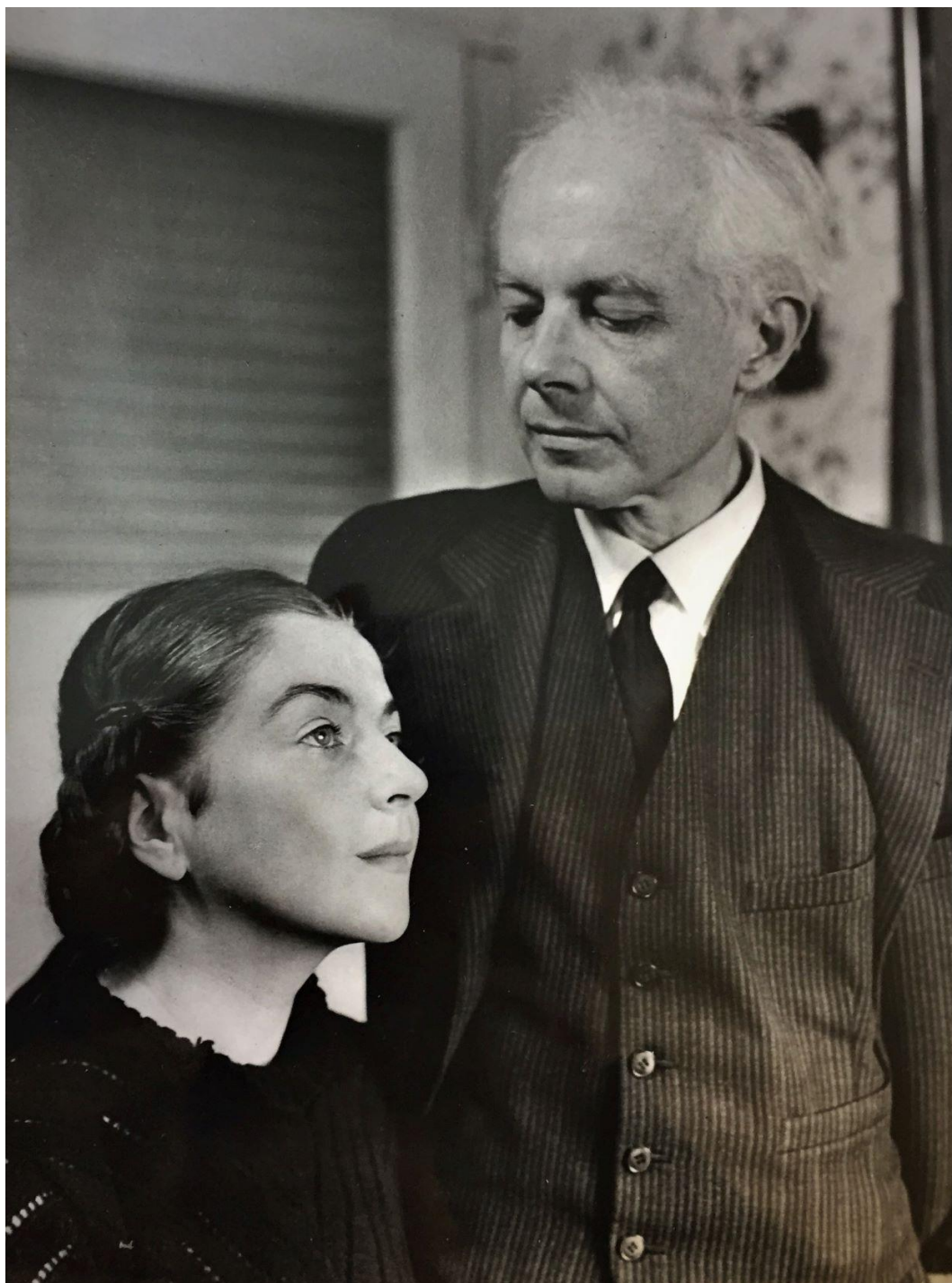

Kálmán Kata felvétele (1937)

BARTÓKNÉ PÁSZTORY DITTA

Pásztory Edith (ismertebb nevén Pásztory Ditta)

(Rimaszombat, 1903. október 31. – Budapest, 1982. november 21.)
zongoraművész, érdemes művész, Bartók Béla második felesége.

Bartók és felesége Bartókné Pásztory Ditta, 1936
(Kálmán Kata felvétele)

Bartókné Pásztory Ditta
(Gink Károly felvétele)

Bartókné Pásztory Ditta
(Molnár Edit felvétele)

SÁNDOR GYÖRGY

(1912. szeptember 21., Budapest - 2005. december 9., New York)
az Egyesült Államokban élt magyar származású zongoraművész. Bartók tanítványa volt,
majd egykori tanára támasza Bartók utolsó New York-i éveiben.

Sándor György a budapesti Liszt Múzeumban (1968)
(Fotó: Bojár Sándor)

Sándor György a budapesti Liszt Múzeumban, Liszt Ferenc zongorájánál (1968)
1939-től az Egyesült Államokban élő, Bartók és Kodály tanítvány a '60-as évek végétől
gyakran hazalátogatott és koncertezett is.
Ez a Bojár Sándor fotó most került Kertész Csaba gyűjteményébe.

FÖLDES ANDOR

(Budapest, 1913. december 21. – Herrliberg, Zürich mellett, 1992. február 9.)
magyar származású amerikai zongoraművész.

Földes Andor
(Ismeretlen fotós felvétele)

FISCHER ANNIE

(Budapest, 1914. július 5. – Budapest, 1995. április 10.) a 20. század egyik legnagyobb, háromszoros Kossuth-díjas magyar zongoraművésze.

Kálmán Kata felvételei (1934)

Fischer Annie és Kálmán Kata (1934)

Fischer Annie zongorázik
(Csörgeő Tibor felvétele)

Fischer Annie zongorázik
(Kotnyek Antal felvétele)

(Kotnyek Antal felvételei)

DR. TÓTH ALADÁR

(Székesfehérvár, 1898. február 4. – Budapest, 1968. október 18.)

Kossuth-díjas magyar zenetörténész, zenekritikus.

Dr. Tóth Aladár és Fischer Annie az életre szóló szövetségesek
(Kotnyek Antal felvétele)

Fischer Annie és dr. Tóth Aladár
(Kotnyek Antal felvétele)

ZEMPLÉNI KORNÉL

(Debrecen, 1922. szeptember 4. – Budapest, 2013. július 22.)
kétszeres Liszt Ferenc-díjas zongoraművész-tanár, érdemes művész.

KURTÁG MÁRTA

Kurtág Györgyné (leánykori nevén Kinsker Márta¹⁾
(Esztergom, 1927. október 1.– Budapest, 2019. október 17.) zongoraművész és -tanár. Kurtág
György zeneszerző felesége.

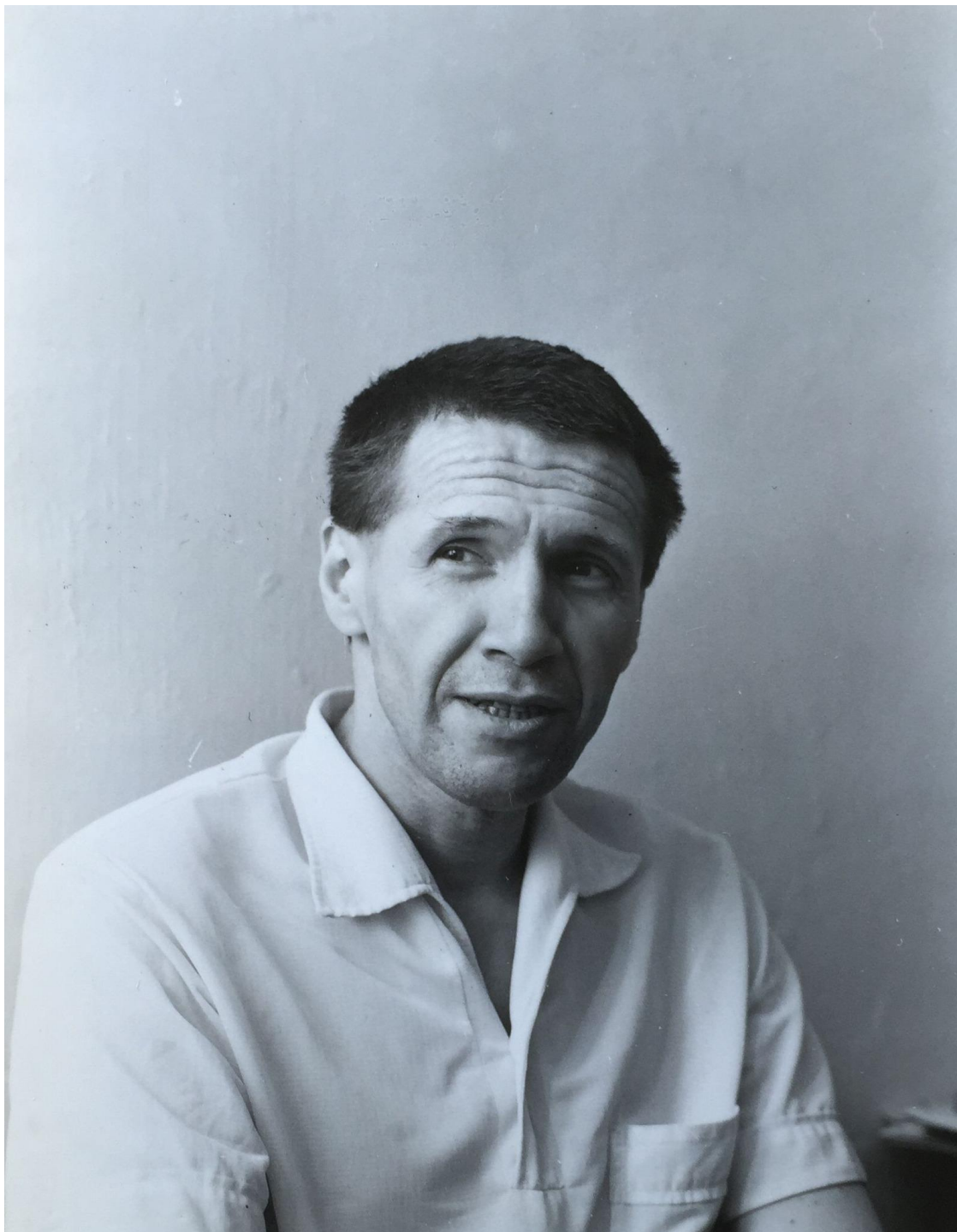

Kurtág Márta
(Nagygyörgy Sándor felvétele)

KURTÁG GYÖRGY

(Lugos, Románia, 1926. február 19.

kétszeres Kossuth-díjas magyar zeneszerző, zongoraművész és kamarazene-tanár.

Kurtág György
(Nagygyörgy Sándor felvétele)

A Kurtág család
(Nagygyörgy Sándor felvétele)

FALVAI SÁNDOR
(Ózd, 1949. augusztus 3.)

Liszt Ferenc-díjas zongoraművész, egyetemi tanár, érdemes művész.

Falvai Sándor zongoraművész
(Ismeretlen fotós alkotása)

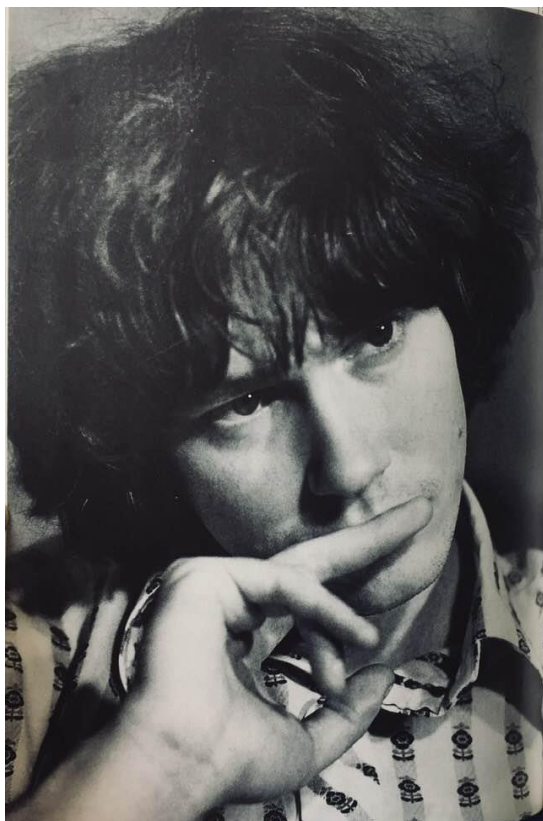
KOCSIS ZOLTÁN

(Budapest, 1952. május 30. – Budapest, 2016. november 6.)

kétszeres Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zongoraművész, karmester és zeneszerző, a Nemzeti Filharmonikus Zenekar főzeneigazgatója (1997–2016), érdemes és kiváló művész, a kortárs magyar zene egyik legnagyobb alakja.

Kocsis Zoltán
(Molnár Edit felvétele, 1970)

Kocsis Zoli
(G. Fábri Zsuzsa felvétele)

Kocsis Zoltán
(Steko 2013)

ARTHUR RUBINSTEIN

(Łódź, 1887. január 28. – Genf, 1982. december 20.) többszörös Grammy-díjas lengyel származású amerikai zongoraművész. Frédéric Chopin műveinek legjelentősebb 20. századi előadója.

Arthur Rubinstein a fotós kedvéért egy asztalon „zongorázik”
(Molnár Edit felvétele)

Arthur Rubinstein, 1966
(Molnár Edit felvétele)

Arthur Rubinstein

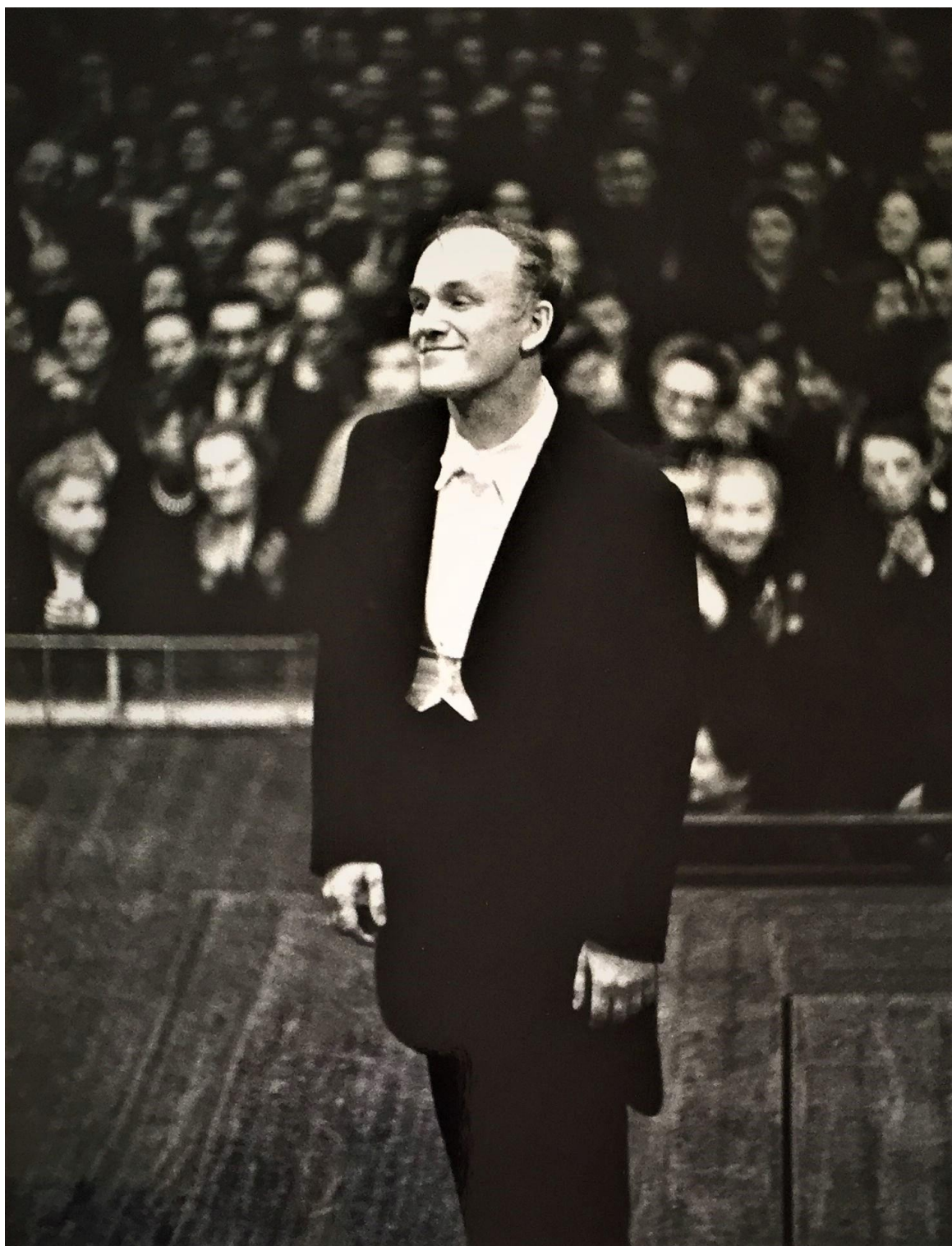
Arthur Rubinstein

Arthur Rubinstein a feleségével

SZVJATOSZLAV RICHTER

(Ukrajna, 1915. március 20. – Moszkva, 1997. augusztus 1.)
ukrán-szovjet zongoraművész, a 20. század egyik legnagyobb zongoristája.

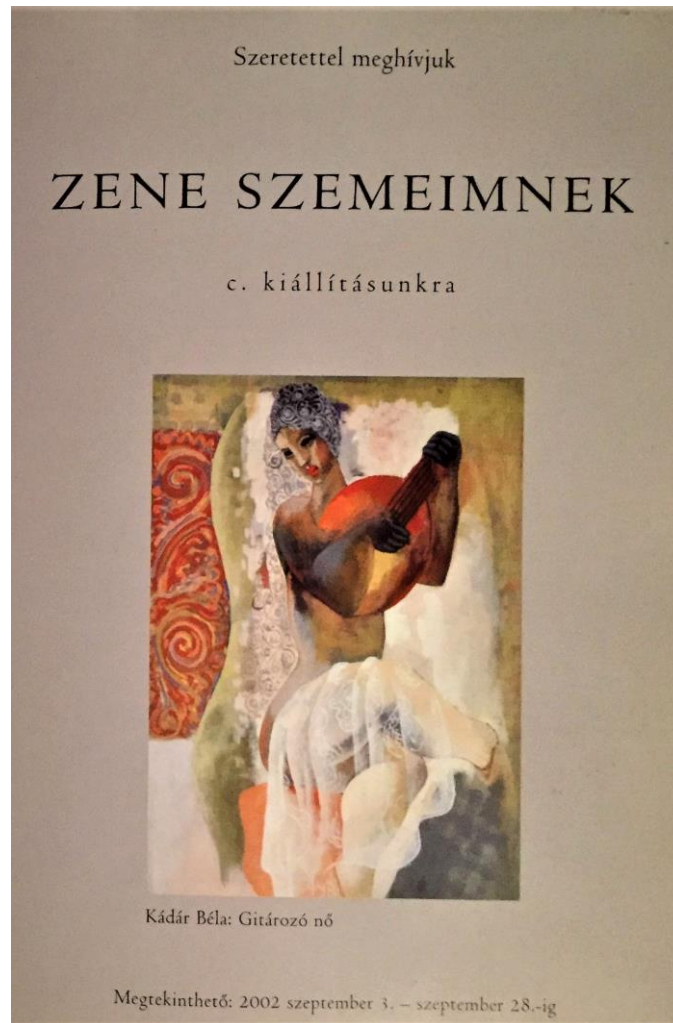

Szviatoszlav Richtert ünnepli a Zeneakadémia közönsége (1967)
(Molnár Edit felvétele)

Szviatoslav Richter

2. KOHÁSZBÓL GALÉRIÁS

Az első kiállítás 1992-ben nyílt, és azóta már a harmadik helyszínen működik nagy sikerrel a Home Galéria, amely a 20. század magyar művészeinek munkáit mutatja be. A galéria megálmodója, létrehozója, működtetője, tárlatainak rendezője egy személyben *Kertész Csaba*, akit a galériában, az otthonában kerestünk fel.

- A Home elnevezés elnyerte eredeti értelmét, hiszen saját otthonának földszintjére költözött a kiállító terem.

- Már a Róbert Károly körúti helyiség is Home, azaz Otthon Galéria volt. Eredetileg bútorokat árultam ott, de hogy kellemes, *otthonos* enteriőr legyen,

képeket is raktam a falakra. Innen az elnevezés, ami azután megmaradt a Csévi utcában, és itt, az Üdülő utcában is.

- Úgy tudom, nagy vargabetűt írt le, amíg galériatulajdonos lett.

- Egészen a középiskola negyedik osztályáig meglehetősen közepes tanuló voltam, akit csak a sport érdekelt. Utolsó évben kezdtünk pszichológiát és művészettörténetet tanulni, és ez a két tárgy felkeltette az érdeklődésemet, ösztönösen fordultam e témák felé. Érettségi után a Kohóipari Főiskolára jelentkeztem, mert máshová nem volt esélyem bekerülni. Kohász üzemmérnökként végeztem, és hosszú időn keresztül dolgoztam a szakmában, elég szép sikerekkel. A MÉH-nek akkoriban futott egy nemesfém-feldolgozó programja, amelyhez én külső munkatársként egy speciális tisztító berendezést terveztem. Nagyon meg voltak elégedve velem, és odahívtak egy kísérleti üzem vezetőjének. Kemencéket terveztem és gyártottam a csapatommal. Utóbb kiderül, hogy ez egy kiemelt állami program volt, amiért a benne lévő megfelelő pozíciójú emberek hatalmas pénzeket kaptak, én csupán egy Kiváló Dolgozó jelvényt. Ezen akkor nagyon megsértődtem, és otthagytam a céget. Öntökisiparos lettem. Rákospalotán egy kis putriban rendeztem be egy öntőműhelyt - így indult magánzói pályafutásom.

- Az öntőműhely még mindig elég messze van a kortárs galériától.

- A háttérben érdeklődés szinten megmaradt a művészet szeretete bennem. Az izgalmasabb kiállításokra mindig eljártam. Közben persze fejlődött a vállalkozásom is. Abban az időben nagyon divatosak voltak a fémbútorok, én is elkezdtem tervezni és gyártani sárgaréz-ből ágykeretet, asztali és mennyezeti lámpákat, tévéasztalokat. A legdivatosabb helyek, többek között a Váci utcai Heléna lakberendezési üzlet rendelt tőlem bútort. A Kis Pipa étteremben most is ott áll egy asztali lámpám, *Darvas Ivánnak* számítógépállványt készítettem.

Szeretettel meghívjuk

ZENE SZEMEIMNEK

c. kiállításunk megnyitó ünnepségére, a Nógrád megyei Bercelre
a gyönyörű Bercel kastélyba 2016. december 22-én 17 órára

Kiállítók:

Nádler István, Konok Tamás,
Konkoly Gyula, Kopasz Tamás,
Horkay István, Ottó László,
Benedek Barna, Kóródi Zsuzsa,
Gyémánt László, Németh Miklós,
Tóth Endre, Kárpáti Éva,
Shoshana Kertész, Bodó Mihály,
Fe Lugossy László, ef Zámbó István,
Barabás Márton, Vasarely, Fajó János,
Vilt Tibor, Stephan Kilar,
Wahorn András, Czímra Gyula.

Megnyitja: Dr. BATTA ANDRÁS
a Liszt Ferenc Zeneakadémia
professzora

A megnyitón FÜLEI BALÁZS
zongoraművész, egy Raffaele
festmény ihlette Liszt Ferenc
zongoradarabot játszik,
a "Sposalizio"-t.

BERCEL GALÉRIA

Bercel, Kenderváros utca 9.

Kurátor: Kertész Csaba

- Ez már iparművészeti tevékenység.

- Valóban nagyon szép, egyedi darabokat gyártottam. Rengeteget dolgoztam. Éjjel terveztem, nappal csináltam, közben tárgyaltam a megrendelőkkel, szállítottam a kész darabokat. Rájöttem, hogy könnyebb lenne az élet, ha én csak árulnám a bútoraimat, de nem gyártanám. Így lett az üzletem a Róbert Károly körúton, amelyben a saját bútoraim mellett más bútorokat is árultam. Amikor az első kiállítást rendeztem *ef Zámbó István* műveiből még voltak bútorok, elsősorban nádból, de a képek fokozatosan átvették a bútorok helyét.

Az első kiállításokon szürrealista és underground művészek, többek között *Bada Dada*, *feLugossy László*, *Wahorn András*, *Dr. Máriás*, *Kiss Ilona* és *Szemethy Imre* munkáit mutattuk be. Mindig nagy megnyitó bulikat tartottunk, amelyeken *Hernádi Gyula*, *Bozsik Yvette*, *Soma*, *Halász Péter* és még sok más alternatív művész vett részt.

- Mindig az underground világa vonzotta?

- Eleinte igen, már csak azért is, mert ezekkel a művészekkel személyes jó viszonyban voltam. Később teljesen „eltérültem”, aminek anyagi okai is voltak: a kilencvenes évek Magyarországon nem lehetett megélni az alternatív művészetből. A Csévi utcában már sok huszadik századi klasszikus művész munkáiból rendeztem tárlatot. *Kondor Béla, Anna Margit, Ámos Imre, Farkas István, Kádár Béla, Mednyánszky László* kiállításokat rendeztünk. Nagyon szép és gazdag anyag gyűlt össze az *Egry József* és a *Bernáth Aurél* emlékkiállításokon.

- A most nyílt kiállítás ismét ef Zámbó István életművéből válogat.

- Visszatértem a régi barátokhoz. Az időközben fiatalon elhunyt Bada Dadának rendeztem nemrég emlékkiállítást, és a közeljövőben újra Wachorn és feLugossy munkákat szeretnék bemutatni. Az utolsó kiállításuk óta eltelt egy bő évtized, érdekes lesz látni, hogyan, milyen irányban változtak.

- Miért nincs megnyitó?

- Említettem, hogy régen mindig nagy, színes, zajos megnyitót tartottunk, ahol mindenki nagyon jól érezte magát, kivéve engem, aki addigra már jól elfáradtam. Rengeteg dolog van egy kiállítással, összeszedni, elrendezni a

képeket, pogácsát, bort beszerezni satöbbi. Azonkívül megfigyeltem, hogy ilyenkor mindenki a másikkal van elfoglalva, a képeket senki meg nem nézi.

- Egy kiállítás-megnyitó társadalmi eseményként is fontos.

- Van, akinek igen, nekem nem lett az. Aki eljön, a képek miatt jöjjön.

- Visszavonult a világ zajától?

- Ez alkati kérdés. Nem szeretem a reflektorfényt, az álságos nagy szavakat, de nagyon szeretem azt, amit csinálok. Kitölti az életemet. Hat éve lakom itt, és nagyon a szívemhez nőtt ez a csendes, kicsit a világtól elzárt környék. A galériának is szerettem volna intimebb légkört teremteni, ezért költöztettem ki az otthonomba. Sokan jönnek ki, talán még többen is, mint azelőtt.

- Visszavonultságának némiképp ellentmond az a nagyszabású terv, amelyről a közelmúltban nyilatkozott, és ami a Magyarországon élő különböző nemzetiségű, vallású, pártállású emberek összefogását szimbolizálná. „Rendezni végre közös dolgainkat...”

- Egy kiállítás ötlete rémlett fel bennem. Milyen szép lenne, ha alkotók, magyarok, svábok, zsidók, cigányok egy közös tárlaton bizonyíthatnák, hogy együtt és egy irányba tolják az ország szekerét. Két éve el is küldtem az elképzelésemet egy pályázatra, de semmiféle reakció nem érkezett. Meg tudnám szervezni ezt a kiállítást, mert biztos vagyok benne, hogy minden kortárs művész szívesen részt vállalna benne, de az én galériám kicsi ehhez. Nagy horderejű kulturális esemény lenne, megérdemelné a Műcsarnokot.